

NAŠA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XXVI
številka 17
26. december 1989

Izhaja tritedensko

SREČNO
IN
ZADOVOLJNO
V LETU
1990!

SKUPŠČINA, IZVRŠNI SVET IN
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZA-
CIJE
OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

NAŠA ANKETA

Kaj si želimo v letu 1990?

Tudi največji optimisti bodo letošnje leto zabeležili kot enega najbolj črnih v povojnem času. Do kraja razgreti mednacionalni odnosi, grožnja s (krvavim) mitingom v Ljubljani, štirimestna inflacija, če sploh ne omenjamo naglo rastoče brezposelnosti, slabe turistične letine in druge, le za spoznanje manj žalostne rekorde. Vse to seveda ne more biti pretirano optimistično izhodišče za naša pričakovanja v letu, ki je pred nami.

Pa vendar ga najbrž ni človeka, ki ne bi imel vsaj iskice upanja, da se bo vse skupaj začelo počasi sukatati na bolje. Ali da vsaj ne bo še slabše kot je... Prav tem pričakovanjem tudi namenjamo našo novoletno anketo.

Milan Peternej,
varnostnik
iz Dvora;

»Najbolj me skrbi, kaj bo s temi cenami. Saj so čisto ponorele. Po mojem bo enkrat morala zmagati pamet – tako v gospodarstvu, kot v politiki. Tako res ne more več iti naprej. Sam bi si zelo želel, da so Sloveniji čimprej odcepi. Cigani in tisti, ki nočejo delati, pa naj potegnejo črto. Toda kakorkoli pogledaš, vselej v ospredju ostaja inflacija. Saj ljudje že denarja ne poznajo več. Ne vedo več, s kakšno vsoto imajo opravka. Ko sem na primer sam prvič videl novi bankovec za 100 milijonov, nisem vedel, ali gre za dinarje ali za franke...«

Stane Vrtič,
ravnatelj Srednje
šole za
računalništvo
na Tržaški;

»Kaj si želim v prihodnjem letu? Predvsem miru in da bi se že enkrat razrešila ta huda družbena kriza. Skratka, želim si ustrezne klime, v kateri bo mogoče normalno delati. Mislim pa, da bo tok te nore hiperinflacije začel postopoma plahneti in to predvsem po zaslugi družbene pameti.«

Leto 1989 in naš pogled v prihodnost

Koledarsko leto 1989 se izteka in prav je, da se ozremo nazaj in opravimo temeljit pregled nad dogodki in dejavnostmi, ki so potekale v naši širši domovini Jugoslaviji, Sloveniji predvsem pa v občini Ljubljana Vič-Rudnik. Prav gotovo leto 1989 simbolizira težka ekonomska in politična kriza. Hiperinflacija, ki nas pesti, slabi moč gospodarskih ukrepov zvezne vlade, ki sicer na področju zmanjševanja zunanje trgovinske odvisnosti naše države ter formiranja deviznih rezerv, beleži pozitivne rezultate. V tem letu smo Slovenci s ponosom in izredno visoko stopnjo narodne zavesti sprejeli spremembe in dopolnitve k slovenski ustavi ter s tem aktom okrepili državnost in suverenost slovenskega naroda.

Oblike, načini, pota in metode reševanja politične in gospodarske krize so v jugoslovanskem prostoru različne. Medtem, ko se v enem delu države krepi vpliv in moč partije in formira centralistični sistem, se pri nas v Sloveniji zavzemamo za politični pluralizem. Ta opredelitev ni bila zgolj politično strateško dejanje, ampak predvsem pospešitev vseh tistih demokratičnih procesov družbe, ki temelje na sodobnih civilizacijskih dosežkih razvitega sveta. Prav ta diferenciacija našega izhoda iz politične in gospodarske krize, skupaj s prepovedanim mitingom resnice v Ljubljani, nas je do kraja sprla s srbskim političnim vodstvom. Posledice so znane: – gospodarski boj kot Slovenije od SZDL Srbije ter s tem še bolj zaostrena politična situacija. Znani smo se v stanju, ko v vsem povojnem obdobju še nikdar nismo bili tako neenotni, kot smo danes. Upajmo le, da bo pri razreševanju teh političnih zapletov in krize v odnosih prevladala treznost, razsodnost in razum.

Jasno je, da so vsi ti zapleti vplivali tudi na delovanje skupščinskega sistema, kakor tudi na uresničevanje ekonomskih in razvojnih ciljev v občini. Soočali in spopadali smo se s težavami in problemi, ki so poleg že navedenega tipični za takšno družbenopolitično skupnost kot je naša, ki sodi med največje slovenske občine. Izredno velik teritorij, pa tudi velika prostorska disperznost prebivalstva poleg slabše gospodarske razvitenosti, vplivata na pomanjkljivo komunalno in energetska infrastrukturo. Prav iz teh razlogov so bili tekom leta vsi naši napori usmerjeni predvsem v izgradnjo novih gospodarskih objektov in objektov s področja družbenega standarda z namenom, da se čimprej izklopljemo iz gospodarskih težav ter približamo stopnji razvoja ostalih ljubljanskih občin. Tako smo predali svojemu namenu še drugi center drobnega gospodarstva ob Tržaški cesti, v katerem je dobila svoje poslovne prostore DO Kroj. Delovna organizacija Pohišva iz Rožne doline je po nekajletnih prizadevanjih zaključila svojo investicijo ter se preselila v nove poslovne prostore v VP 2/3 Koprška. Pomembno obnovo voznega parka so zabeležili v Intergralu TOZD tovarni promet. Razveseljivo je, da je živahna gradnja stekla tudi na naših fakultetah in sicer v razširitvi prepotrebnihih poslovnih prostorov tako na Elektrofakulteti, Kemijski tehnološki, Fakulteti za gozdarstvo. Pričeli smo z izgradnjo Biosredišča pod Rožnikom. Pomemben je tudi podatek, da KIP, ki je sicer sporna s stališča ekologije odhaja na novo lokacijo. Na njeni sedanjosti v Trnovem pa bo zrastle elektronski center, v katerem bodo proizvajali najrazličnejših podjetij ustvarjali najsoodobnejšo opremo, ki jo potrebujejo tudi naše delovne organizacije. Končana je druga faza izgradnje Tovarne grelnih naprav za kompletiranje elektronske opreme. Le-ta se bo kompletirala postopoma v skladu s tehnološko opremo in razpoložljivimi finančnimi sredstvi. V zaključni fazi je izgradnja obrata betonskih polizdelkov GP-ja Grosuplje, delovna organizacija Lesnina – Veletrovinna pa končuje drugo fazo visoko regalnega skladišča v svojem prodajnem centru VP 2/3 Koprška. Pričela so se tudi dela pri izgradnji novih poslovnih prostorov. Agrotehniške Graude poleg obstoječega objekta ob Tržaški cesti.

S področja družbenih dejavnosti smo v tem letu predali svojemu namenu novozgrajeni mladinski dom Mažič Beličeve s kapaciteto 72 otrok in končali nadzidavo osnovne šole Primož Trubar v Velikih Laščah. Predvidena je izgradnja novih prostorov za KUD France Prešeren v Trnovem in Centralno tehnično knjižnico, ki je nedvomno izredno pomemben objekt, ne samo za našo občino ampak za širšo družbenopolitično skupnost.

Medtem, ko smo v letu 1988 beležili izredno živahno investicijsko dejavnost v družbenem sektorju trgovine, saj smo predali svojemu namenu številne prepotrebne trgovske objekte, smo v letu 1989 pričeli izredne aktivnosti osebnega dela oz. vlaganja zasebnih sredstev v trgovsko dejavnost. Tako imamo v občini že kar 56 privatnih trgovin, ki se ukvarjajo z osnovno preskrbo, s prodajo sadja in zelenjave, z mesom in mesnimi izdelki, konfekcijo, drogerijo, tehničnim blagom, športno opremo itd.

Posebna značilnost tega leta je tudi ustanavljanje številnih malih podjetij, in sicer jih je v občini ustanovljenih že kar 43, nadaljnjih 50 pa je tik pred registracijo. Gre za male firme, med katerimi prevladuje računalniška dejavnost in drugi inženiringi, trgovska dejavnost, pa tudi takšna, ki ustvarjajo novo vrednost. Glede na področje dela smo lahko prepričani, da so

v marsičem snovalci nečesa novega. Poleg svojega dela vnašajo v občinski prostor tudi svoj kapital. Prav gotovo ta mala podjetja pomenijo pozitivitev za naše gospodarstvo.

V komunalnem gospodarstvu, navkljub zaostrenim pogojem gospodarjenja, ugotavljamo kar precej investicij. V zaključni fazi je izgradnja vodovoda v sklopu južne obvoznice, zgrajen je primarni vodovod ob podaljšku ceste VXIII. divizije, aktivnosti so na vodovodu po Peruzijevi cesti, odseku Črna vas – Jurčkova pot v pripravljalni fazi.

Že zgrajeni, oz. v izgradnji so vodovodi Koreno, Samotorica, sanacija vodovoda v Ljubogjni in Žažarju, zgrajen je vodovodni sistem Virje, v poskusnem obratovanju je vodovodno omrežje Brezova noga – Draga s podaljškom do naselja Kremence v KS Ig. Končana so dela na prečpalni postaji ob vodovodu Lanšček ter vodovod Kurešček.

V celoti so opravljena dela na kanalizaciji KS Rožna dolina, nadaljuje se sanacija kanalizacije v naselju Stara Galjevica in IV. faza kanalizacije v v. KZ Kozarje. Končana je izgradnja čistilne naprave v Notranjih Goricah.

Kar precejšnja dela so bila tekom leta opravljena tudi na področju cestne infrastrukture. Zaključena je obnova ceste Pijava gorica – Želimlje, nadalje cesta na odcepu Polhov Gradec – Briše v dolžini 2 km, obnovljena je cesta v dolžini 1450 m Velike Lašče – Mala Slevica, ureja se križišče Dolenjske ceste – Orlova cesta. V številnih KS, ob sodelovanju krajanov, smo tudi dobili na številnih cestah asfaltno prevleko. Ceste so se asfaltirale v Rožni dolini, Galjevici, Brezovici, Kozeljci, Brdu, Velikih Laščah, Škofljici, Pijavi gorici, Turjaku, Krimu, Robu in Rakovi jelši. Popravljali smo mostove, obenem pa smo se intenzivno ukvarjali s telefonijo oz. novimi telefonskimi priključki in to v KS Golo Zapotok v takojmenovani krimski varijati, v katero spadajo KS Brezovica, Vnanje in Notranje Gorice, Podpeč, Preserje in Rakina.

To je le bežen sprehod skozi dejavnost, ki smo jo v občini opravljali tekom leta. Seveda pa to ni vse, kar delamo oziroma želimo narediti. Naši načrti v letu 1990 so sorazmerno enostavni. V njih nismo napisali želja, ampak smo pripravili pregled že nekolikokrat preverjenih potreb. Uresničitev teh potreb pa ni tako enostavna. Dosedanje izkušnje pri uresničevanju planov kažejo, da bomo morali nekatere odnose v mestecu Ljubljana spremeniti. Vse večja je namreč zahteva po večjem prelivanju sredstev zlasti na komunalnem področju.

Že dalj časa izpostavljamo zahtevo po večji usmeritvi nekaterih investitorjev z zanimivimi programi v našo občino. Vse večje so zahteve občanov po telefonskih priključkih, izgradnji in obnovi cest ter zagotavljanju neoporečne pitne vode. Vse bolj odgovorna in težka je naloga pri preprečevanju in odpravljanju črnih gradenj. Ekološki problemi so vse bolj v ospredju. Vse težje je ukrepati in pomagati delovnim organizacijam, ki se znajdejo v izgubi, medtem ko je v gospodarstvu potreb veliko več, kot pa realnih možnosti za njihovo razreševanje.

Ne glede na težak gospodarski in politični položaj pa smo v občini vendarle še vedno optimisti. Živimo namreč v eni največjih in najlepših ljubljanskih občin, ki ima bogate prirodne danosti, ki so še vedno premalo izkoriščene. Po številu zasebnih obrtnikov in ustvarjalnem dohodku na tem področju smo prvi v Sloveniji. V številnih inštitutih in visokošolskih organizacijah imamo ogromni umski potencial, ki ga v gospodarstvu še vedno premalo koristimo. Imamo pametne in umne kmetovalce, pa tudi pridne občane, katerim ni žal časa in truda, kadar gre za razreševanje vitalnih problemov v KS. Prepričan sem, da imamo dovolj moči, pa tudi volje, da bomo zastavljene cilje, ki smo si jih zadali v prihodnjem letu uresničili.

Vsem delovnim ljudem in občanom želim v novem letu 1990 mnogo delovnih uspehov, zdravja in osebne sreče.

PETER VRHUNC,
PREDSEDNIK OBČINSKE SKUPŠČINE

NAMESTO NOVOLETNIH ČESTITK Za Pacug

Tudi v tem letu smo za izgradnjo Pacuga namenjali sredstva in prispevke. Pa vendarle, delovne organizacije, krajevne skupnosti, družbene organizacije in društva, posamezniki – odročimo se novoletnih čestitk v dobrobit izgradnje letovišča v Pacugu. Seznam vseh, ki bodo prispevke nakazali na račun pri ZPM bomo objavili v rubriki Dinar za Pacug.

Tončka Janša,
sociologinja
z Lesnega brda
pri Horjulu;

»Želim si, da bi se že enkrat razrešili vsi ti problemi med Slovenijo in Srbijo. V pozitivnem smislu seveda. Vse to naj bi ugodno vplivalo na uresničitev političnih in gospodarskih reform – v smislu vse večje demokratizacije, približevanja k Evropi, znižanja inflacije in dviga življenjskega standarda ljudi. Želim pa si seveda tudi, da bi se spet vrnilo boljši časi za izobraževanje in znanost.«

Vinko Fujan,
upokojenec
z Galjevice;

»Najbolj me zanima, kako bo potekal nadaljnji razvoj v našem delu mesta. Pri komunalni, prosveti, kulturi, povsod že zaosajamo za drugimi krajevnimi skupnostmi. Tu se presneto malo dogaja napram drugim. Najbrž smo pri tem vsaj malo sokrivni tudi krajanji sami, ker smo preveč indolentni; nihče noče ničesar narediti za druge.«

Po mojem tudi ni povsem dovolj, da se Ljubljana vključuje v evropsko gibanje za zdrava mesta. Morala bi se pridružiti tudi tistim, ki se hkrati borijo tudi za lepa mesta. Le tako si bo lahko spet pridobila nekdanji sloves – bele Ljubljane.«

Matej Cankar,
učenc OS iz
Polhovega Gradca;

»Lepo bi bilo, ko bi tu v Polhovem Gradcu zgradili kak kino, da bi otroci lahko gledali filme. Včasih se človek nima prav kam dati. Želel pa bi tudi, da bi bilo pri nas v šoli (razredu) več punc. Zdaj smo fantje številčno močnejši, in tako so vedno kake težave, saj fanta ne moreta imeti eno samo punco. Vesel bi bil seveda tudi, ko bi se že enkrat umirile te cene. Na začetku letošnjega šolskega leta sem na primer pričakoval moped, a se je prav tedaj podražil, in tako iz vsega skupaj mi bilo nič. Tako se moram še naprej voziti s kolesom.«

Borš Vasič,
strojni tehnik
s Škofljice;

»V prvi vrsti bo treba ukrotiti inflacijo. Ta je že prav grozna. To nenazadnje občutimo tudi v športu, saj klubi že nimajo več dovolj sredstev, da bi normalno delali in se razvijali. Sam namreč že vsaj kakih dvajset let delam v nogometu, od tega enajst let sodim, zraven pa še redno balinam. Prav zato so jasno vse moje želje za prihodnje leto vezane na šport.«

BRANKO VRHOVEC